

gerne vil sørge for at bekæmpe det, når der opstår nogle af de ubehagelige situationer, som jeg også kan høre at Mikkel Krogh har været udsat for – er det så nogen garanti, at man kører universitetet som en privat virksomhed med alle de kæmpestore omkostninger, det har? Eller skal man nærmere gå ind og se på, hvordan man kan styrke og kvalificere den ledelse, som man har?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at hvis vi taler om en sportsklub, så er jeg meget enig i udlægningen af amatør, hvilket er identisk med glæde og entusiasme. Men hvis vi taler om en universitetsledelse, så må jeg sige, at jeg foretrækker den professionelle version.

Kl. 13.40

Det er også korrekt, at der er forskel på DTU, DPU og det, vi sidder med i dag. Men det ændrer jo ikke ved, at vi har lagt en overordnet ramme, hvor vi så derunder har givet en masse frihedsgrader, hvad jeg også forsøgte at sige både første og anden gang, hvor jeg kommenterede de muligheder, der er for, at de 12 universiteter kan udvikle sig vidt forskelligt.

Og så vil jeg gerne sige: Jeg har ikke på noget tidspunkt klandret nogen som helst for, at de ikke har læst på lovforslaget til i dag, på intet tidspunkt.

Så kom fru Margrethe Vestager med en række forhold, som vi vil kunne se på under udvalgsbehandlingen. Det er jeg meget parat til, og der er selvfølgelig også nogle, hvor vi taler om sammenlignelige tekster, så det er måske det mest hensigtsmæssige. Dog har jeg lyst til lige at give en kommentar til det med de ministerbeføjelser, der er.

Der var nogle tal, som var fremme i et par artikler, om, at nu gik man i loven fra 17-18 paragraffer til 45 og en masse bekendtgørelser osv. Der skal vi lige huske, at det her altså er én lov, som er hentet fra syv andre love. Så tilsvarende forsvinder der altså langt, langt, langt flere bekendtgørelser og langt flere ministerbeføjelser, end der er i dag.

Det er korrekt, at der er kommet ca. 15 på økonomiområdet. Men det er alene sket i forlængelse af den måde, det normalt sker på, når man giver de økonomiske frihedsgrader, som vi nu giver til universiteterne. Så det er der altså ikke noget mystisk i. I hvert fald har det hele tiden været intentionen, også som teksten er ud-

lagt her i L 125, at vi skal give universiteterne størst mulig frihed.

Til hr. Jesper Langballe må jeg sige: Det er muligt, at jeg ikke har forstået det, og så er der nok mange, der ikke har forstået hr. Jesper Langballes budskab. Men grundlæggende er det vel således, at jeg har tillid til en bestyrelse med eksternt flertal, og det modsatte er tilfældet for hr. Jesper Langballe. Det er jo sådan meget forenklet. Jeg ved ikke, om det er for forenklet. Men det er i hvert fald meget enkelt udtrykt.

Så må jeg sige om Dansk Folkepartis brev i september, og det behøver vi slet ikke at rode op i, at det, der gjorde mig lidt frustreret, var, at så sent som 2 måneder før, da vi gik på sommerferie, spurgte jeg alle otte ordførere, om det var således, at vi skulle fortsætte den proces, der på det tidspunkt havde været 3-4 måneder, og det blev der sagt ja til fra alle partier.

Og så til hr. Morten Homann ... Formanden rejser sig, og det betyder, at hr. Morten Homann udestår. Men jeg har altså et vældig godt svar, som jeg vender tilbage med.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er vældig ked af, at jeg behøver at vralte herop igen. Men når ministeren nu vil misforstå det, når ministeren siger, at det trods alt er 10 mia. kr., det handler om, så antyder han, at det, han gerne vil have, er gode økonomiforvaltere.

Det, vi gerne vil have, er gode ledere. Vi synes, at det enkelte universitet skulle gøres ansvarligt for at finde ud af, på hvilken måde man får de bedste ledere: Om det er en bestyrelsesmodel, en demokratimodel, eller hvad det nu måtte være. Og det er i den forstand, skillelinjen mellem professionelle og amatører kommer ind.

For det væsentligste for en universitetsledelse er ikke, at den er professionel udi økonomiforvaltningen. Det er, at den kan drive et universitet med den forskning, den samfundsmæssige betydning, den uafhængighed og som den søjle i et frit samfund, et universitet er, og ikke, at man er ekspert udi at forvalte de 10 mia. kr. ud fra et økonomisk synspunkt, men ud fra et videnskabsmæssigt og et uafhængigheds- og et forskningsmæssigt synspunkt.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det var hr. Morten Homann, der spurgte til det med forskningsfriheden og § 17, stk. 2.